

ЛВ

Лісовий вісник

№5 (44) 14.04 – 14.05.2015

Цікава знахідка
(29 стор.)

PALETTENFABRIK
BASSUM

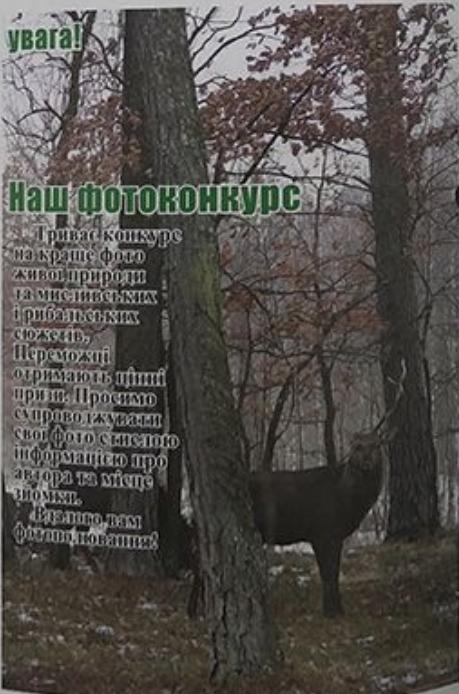
Заснована у 1961 році,
і сьогодні займає позиції
лідера на європейському
ринку дерев'яної тарі.

www.bassum.com

Екологія
в побуті

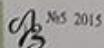
KO07 SU.PW
Дуб Урбан Кавовий

Відчуй радість
спілкування
з природою –
передплати журнал
«Лісовий вісник»

Передплатний індекс: 89631

№5 2015

Всекраїнський журнал

**ЛІСОВИЙ
ВІСНИК**
Підприємствій індекс:
89631

Свидомство Міністерства
костянції України про державну реєстрацію
засобу друкованої інформації КВ
№18041-6891Р від 16.08.2011р.

Адреса юр.: пр-т Волі, 30,
м. Луцьк, Волинська обл.,
Україна, 43000
Адреса факт.: вул. Бойка, 1,
офіс 309, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43025
тел./факс: (0332) 24-99-29,
тел. бухгалтерії: 095 828 57 27
e-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvnsyk.com.ua

Головний редактор:
Чурило Оксана Андріївна
e-mail: lv.churilo33@gmail.com

Редакція:
Колисник Б. І. – заслужений лісівник
України, кандидат екологічних наук,
голова постійної комісії з питань
екології, раціонального використання
природних ресурсів Волинської
обларади

Тупиця Ю. Ю. – Президент Лісівничої
академії наук України, ректор
Національного лісотехнічного
університету України, кандидат НАН
України, заслужений діяч науки
і техніки України, доктор екологічних
наук, професор

Бухгалтер: Віра Думська
Дизайн та верстка:
Микола Волошин
Позаштатні кореспонденти:
Тетяна Галицька,
Валерій Писевський,
Володимир Мартинов,
Тетяна Мизикова
Позаштатні фотокореспонденти:
Ганна Синто, Костянтин Баран,
Олександр Дурманенко

Передрук та інше використання
стилю, дизайну, фото та змісту
без письмового дозволу редакції
не допускається

Редакція не несе відповідальності
за достовірність даних, наданих
респондентами та зміст
рекламних матеріалів.
Редакція не завжди подає
погляди авторів публікацій.
Надіслані на адресу редакції фото
та рукошини не повертаються.

Усі права захищені.
СТОВ «Лісовий вісник»
Луцьк, 2015 р.
Відпечатковано у ТУОВ «Друкарськ»

Перша сторінка:
Фото Олександра ДУРМАНЕНКА

Журнал можна передплатити
у відділеннях Української
або придбати
та замовити у редакції

Зміст

- 4 Природа – невичерпна
наука, яку пізнаєш
усе своє життя
- 6 Ігор Еремеєв:
«У мисливські угіддя...
з об'єктивом,
замість зброй»
- 7 Рятуючись від війни,
тікали подалі –
на Волинь
- 10 Лісовими стежками
Буковини
- 12 Коли любов до лісу
тече у жилах
- 14 Моя професія
- 15 Любов до саду
прищеплюється
у дитинстві
- 16 Мовчання
Клеванського замку
- 17 Львівська
короткометражка
- 18 Як організовували
полювання для гостей
у Галичині
- 21 Вся правда про олівець
- 22 Навіщо тваринам
хвости?
- 23 Павук на ім'я Паоло
- 24 Рожеве озеро
- 25 Нереальний ландшафт
- 26 Тихо... Полювання
- 27 Цілюща аптека
- 28 Нотатки натуралистів
- 30 КРОСВОРД
- 31 Лісовичок

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Сімдесят років минуло з часу страшної війни. Війни, яка перемогла нацизм. Ця дата стала особливою для України – держави, яка вклала у цю перемогу все: життя, силу, ідею. Навіть у страшному сні не могли побачити ветерани, які дивилися в очі смерті тоді, що сьогодні їхні виuki та правиуни знову поглянуть у ті ж скривлені та страшні зіниці. Що воюватимуть знову, але тепер колишній побратим стане ворогом, а вони розгублено слухатимуть про те, що Україна і українці взагалі не приєднали до Перемоги. Безглузді? Ні, напевно, таки політика. Страшна, велика політика, який байдужі звичайні люди. Вона пожирає на свомі шляху все і всіх.

Сьогодні світ знову розколовся на тих, хто є союзниками правди, і тих, хто вирішив стати «збирачем земель», перекрутини історію так, що й самому зрозуміти йї стає все складніше. Але найстрашніша та брехня, у яку свято повірив сам. На жаль, багатьох вдалося обдурити, і чимало людей вірює у те, що рятуючи інші нації від неминучої загибелі, від націоналістів.

Не буде занурюватися в історію. Казати, що наша державу постійно тримали у лещатах, не даючи розвинути свій потенціал, потенціал наймогутнішої колись країни. Було все зроблено, аби забувалася мова, людей, ініції, аби ідентифікування нації, навіть за те, що вдягали вишиванки. Але Україна є!

Пригадую, бабуся розповідала про те, як старша сестра Тетяна носила бортам-повстяцями Іжу. 14-річна дівчинка брала з собою в кишеню гранату, аби в разі чого не здатися ворогам. Державу з такими людьми не можна скорити!

А брат дідуся, який пройшов фронт, навіть не дозволяє нам дивитися фільми про війну... Хотів, аби внуки ніколи не бачили тих страхіт.

...Цього року свято Перемоги було не таким, як завжди. Змінились символи, змінилося ставлення, змінилося розуміння. Сьогодні пліч-о-пліч стояли ті, хто колись були по різних боках барикад – вояни повстанської армії та червоноармійці. Більшості тих, хто бачив жахіття Другої світової, уже немас в живах. Але ті, хто живий, сьогодні потиснули руки зради миру і своєї батьківщини. Знікло те, що їх роз'єднало колись. Більшість уперше поглянули на події 70-річної давнини під новим кутом.

І ось на долю нашого покоління теж випала війна. Діти знову граються у «війнушки», як колись. Знову вулиці переповнені чоловіками у формі, контуженими і тими, хто фізично й морально відходить від страхіт АТО, аби потім знову повернутися захищати Вітчизну.

Україна не готувалася до війни. Так, ми залишилися беззбройними, але наша держава має набагато більшу силу – патріотів, працьовитих людей, тих, хто готовий відбудовувати Вітчизну, працювати задля її майбутнього, без брехні, загравання один з одним. України – мудра нація. Ми зрозуміємо, вітром, витримаємо і збережемо нашу державу попри все.

Слава Україні! Вічна пам'ять героям!
Оксана ЧУРИЛО,
заслужений журналіст України,
головний редактор журналу «Лісовий вісник»